

Література.

1. Протопопова Н. А. Облік операцій з припинення діяльності підприємства та відновлення його платоспроможності / Н. А. Протопопова // Держава та регіони. – 2009. – № 5. – С. 132-137.
2. Звіт судів першої інстанції про розгляд господарських справ за 2011 р., 2012 р., 2013 р., 2014 р., 2015 р., 2016 р. (Форма № 1-МС) [Електронний ресурс] // Судова влада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: http://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/.
3. Лановий В. Анатомія кризи української економіки [Електронний ресурс] / В. Лановий // Економічна правда. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/publications/2015/06/16/546489/>.

ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ

Каличева Н.Є., к.е.н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту

Збільшення рівня конкурентної роботи на зовнішніх та внутрішніх ринках призводить до постійної потреби підприємств у підтримці наявних та завоюванні нових конкурентних переваг, що виливається у зміну орієнтирів стратегічного розвитку в сфері маркетингу, логістики, управління персоналом, якості виготовлення продукції чи надання послуг, що й формує ефективну конкурентну стратегію підприємства.

Проблеми транспортної системи нашої країни та залізничного транспорту, як однієї з основних її складових, потребують комплексного підходу щодо вирішення питань стратегічного розвитку, охоплюючи макро- та мікрорівні регулювання на основі теоретичних та практичних досягнень. Адже постійна динамічність та, інколи, хаотичність бізнес-потоків, зміни у поведінці споживачів та зрушення ринкової структури призводить до постійної потреби підприємства у випередженні рішень щодо формування конкурентних стратегій, що дає їм можливість повністю чи частково уникати економічних ризиків.

Тож, основою стратегічного розвитку підприємств залізничного транспорту мають бути підходи, спрямовані на удосконалення та підтримку конкурентних переваг галузі в залежності від вимог кожного сегменту ринку.

На даний час транспортна галузь нашої країни має досить неоднорідне конкурентне середовище, що призводить до ускладнення процесів формування методологічних принципів її розвитку. Так, на сьогоднішній день транспортні підприємства, при вивченні конкурентного середовища, не мають ґрунтовних практичних та методичних рекомендацій, із врахуванням специфіки діяльності галузі. В більшості випадків використовують підходи, які запозичують у виробничих підприємств [1].

Тож, ключовою ціллю дослідження особливостей формування та розвитку конкурентного середовища для підприємств транспортного сектору є вивчення стану ринку для конкретної ситуації та прогнозування тенденцій його розвитку в майбутньому. Для чого потрібно виконати наступне [2]:

- вивчити та оцінити загальну економічну ситуацію на конкретному ринку, визначити його тип;
- сформулювати основні чинники, які встановлюють характер зв'язків на ринку, його структуру та перспективи розвитку;
- встановити кількісні та якісні рекомендації щодо співвідношення попиту та пропозиції, особливо в сфері перевезення;
- визначити основні положення та підходи щодо перспектив розвитку ринку та ін.

Розглядаючи діяльність підприємств залізничного транспорту, які виконують понад 80% вантажних перевезень та біля 50% - пасажирських, потрібно відзначити, що визначення їх основних переваг на ринку транспортних послуг є однією із необхідних умов для виконання комплексного аналізу галузі, що дасть їй змогу вийти на світовий рівень та сприятиме розвитку національного господарства [3].

Також потрібно відзначити, що подальший розвиток залізничного транспорту можливий за рахунок фінансової та державної підтримки. Зокрема, притягнення додаткових фінансових надходжень в оновлення рухомого складу та відновлення залізничної інфраструктури, відповідно до міжнародних вимог, дасть можливість нашій країні зайняти свою нішу на світовому ринку транспортних послуг [4].

Література.

1. Азоев Г.Л. Конкурентные преимущества фирмы / Г.Л. Азоев, А.П. Челенков. – М.: ОАО «Типография «Новости»», 2000. — 256 с.

2. Спирин И.В. Антимонопольное регулирование транспортной деятельности / И.В. Спирин, Э.В. Шегай. – М. : Издательство «Ось–89», 2000. – 128 с.

3. Дикань В.Л. Ефективність роботи транспортної системи України в умовах глобалізації економічних систем / В.Л. Дикань, М.В. Корінь // Вісник економіки транспорту і промисловості : збірник наукових праць. – Х. : УкрДАЗТ, 2011. - № 33. – С. 13-19.

4. Каличева Н.Є. Переваги залізничного транспорту на ринку транспортних послуг / Н.Є. Каличева // Розвиток методів управління та господарювання на транспорті. Збірник наукових праць. – Одеса : ОНМУ, 2013. - Випуск 44 (3). – С. 137 – 146.

СТАН ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

*Журавльова А. В., Коренюк А. С., студентки
Науковий керівник: Зудова І. Ю., к.е.н, доцент
Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ*

Рівень економічної безпеки підприємства сьогодні є одним з важливих чинників його ефективного функціонування, якому необхідно постійно приділяти дуже багато уваги. В умовах переходу до ринкової економіки, розвитку ринкових механізмів, недосконалості законодавчої бази, росту приватного підприємництва важливим завданням економічної науки є забезпечення економічної безпеки.

У різні часи розвитку нашої країни аналізом даної теми займалися багато відомих науковців і це питання є достатньо висвітленим у науковій літературі, але багатогранність діяльності підприємств та їх нестійкість до зовнішніх чинників вимагають постійного аналізу та вдосконалення вже існуючих підходів до вирішення цього питання.

Перш за все, економічна безпека підприємства залежить від економічної безпеки регіону та держави, бо базується на їх фінансовому, сировинному та виробничому потенціалах. В режимі стійкого функціонування підприємство при вирішенні питань своєї економічної безпеки звертає особливу увагу на підтримку нормального ритму виробництва і збуту продукції, запобігання фінансового збитку, недопущення некерованого доступу до інформації підприємства.